

***Xylosandrus crassiusculus* Blandford**

Opis agrofaga i zasięg występowania

Xylosandrus crassiusculus to gatunek kornika pochodzący najprawdopodobniej z Azji. Występuje obecnie również w Afryce, obu Amerykach, na niektórych wyspach Oceanii oraz w Europie, gdzie został stwierdzony we Francji i we Włoszech.

Rośliny żywicielskie

Szkodnik jest gatunkiem wybitnie polifagicznym. Rozwija się na różnych gatunkach drzew i krzewów liściastych (nie był notowany na roślinach iglastych). Zasiadła wiele drzew uprawianych w celu pozyskania owoców lub orzechów np. *Camellia sinensis*, *Carica papaya*, *Carya illinoensis*, *Cocos nucifera*, *Coffea arabica*, *Ceratonia siliqua*, *Diospyros kaki*, *Ficus carica*, *Malus domestica*, *Mangifera indica*, *Prunus avium*, *P. domestica*, *P. persica*, *Theobroma cacao*, jak również gatunków leśnych i ozdobnych, np. z rodzajów: *Acacia*, *Alnus*, *Azalea*, *Cornus*, *Eucalyptus*, *Hibiscus*, *Koelreuteria*, *Lagerstroemia*, *Liquidambar*, *Magnolia*, *Prunus*, *Quercus*, *Populus*, *Salix*, *Ulmus*.

Objawy występowania i szkodliwość

W przeciwieństwie do wielu innych gatunków korników, szkodnik atakuje drzewa zdrowe. Preferuje świeże i wilgotne drewno, znajdujące się w miejscach zacienionych. Wybiera pnie, łodygi i pędy o małym przekroju (2,5–8 cm), ale występuje również na grubszych. Atakuje dolne partie pnia, w wielu przypadkach w okolicy nasady szyi korzeniowej. Kształt żerowiska zależy głównie od wielkości rośliny. W cienkich pniach przyjmuje ono postać kilku korytarzy szerokości ok. 2 mm, z których jeden lub kilka może przebiegać wzdłuż osi pnia. W grubszych pniach żerowisko stanowi kilkanaście rozgałęzień ułożonych poprzecznie i wnikających w głąb na

co najmniej 5 cm. W pniach palm korytarze przebiegają nieregularnie pomiędzy włóknami. Owady wgrzyzając się w drewno, wypychają ciasno zbite trociny na zewnątrz, które tworzą charakterystyczne cienkie walce (3–4 cm długości) wystające z żerowisk w pniu (wygląda to jak wykałaczki wbite w korę pnia). Dorosłe chrząszcze są krępej budowy ciała, typowej dla korników. W zależności od płci osiągają długość od 1,5 do 3 mm i są barwy ciemno czerwono-brązowej. Szkodnik odżywia się grzybnią symbiotycznych grzybów z rodzaju *Ambrosiella*, które są wprowadzane przez owady do żerowisk. Zasiadłone rośliny więdną i zamierają, a ich gałęzie oblamują się. W końcu dochodzi do całkowitego obumarcia roślin.

Sposoby rozprzestrzeniania i przenikania

Szkodnik może rozprzestrzeniać się naturalnie na niewielkie odległości poprzez przeloty samic, aczkolwiek brak jest dokładnych danych na ten temat. Gatunek jest rozwlekany również wraz z przesyłkami zasiedlonego materiału: roślin i ich części, drewna oraz wyrobów drewnianych (w tym drewna opakowaniowego).

Zwalczanie

Najskuteczniejszym sposobem zwalczania jest zniszczenie zasiedlonego przez szkodnika materiału. Mogą być też stosowane zabiegi chemiczne, które są jednak mało skuteczne.

Wymagania fitosanitarne

W Polsce szkodnik nie podlega obowiązkowi zwalczania.

Xylosandrus crassiusculus Blandford

Walce zbitych trocin wystające z żerowisk *Xylosandrus crassiusculus* (fot. UGA2109096, Laura Lazarus, North Carolina Division of Forest Resources, Bugwood.org).

Dorosły chrząszcz *Xylosandrus crassiusculus* (fot. UGA5460950, Pest and Diseases Image Library, Bugwood.org).